

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIX. — Wydana i rozesłana dnia 22. lipca 1911.

Treść: (№ 134 — 139.) 134. Obwieszczenie, dotyczące dopuszczenia nowego systemu elektromierza do urzędowego uwierzytelniania. — 135. Rozporządzenie, dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w gminie miasta Bielsk. — 136. Rozporządzenie, dotyczące przedłużenia terminu zaopatrzenia okrętów pasażerskich, odbywających dalsze jazdy, w stacje telegrafów iskrowych. — 137. Obwieszczenie, dotyczące przekształcenia Urzędu celnego pobocznego II. klasy w Neuwelt na ekspozyturę celną. — 138. Rozporządzenie, którym zmienia się i uzupełnia niektóre postanowienia instrukcji dla Urzędu depozytowego cywilnosądowego w Tryeście. — 139. Rozporządzenie w przedmiocie zmiany niektórych postanowień rozporządzenia z dnia 21. czerwca 1893, dotyczącego składania papierów wartościowych, które mają być oddawane do depozytu sądowego, w Banku austriacko-węgierskim.

134.

Obwieszczenie Ministerstwa robót publicznych z dnia 3. lipca 1911, dotyczące dopuszczenia nowego systemu elektromierza do urzędowego uwierzytelniania.

Na zasadzie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 23. września 1904, Dz. u. p. Nr. 111, i w wykonaniu przepisów co do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania przyrządów do pomiaru zużycia elektryczności, ogłoszonych rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 21. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 261, dopuściła c. k. Komisya główna miar i wag nowy system elektromierza (system XIV. — miernik watogodzin z stałym polem magnetycznym) do urzędowego uwierzytelniania.

Konstrukcję systemu tego opisuje się poniżej.

Marek wlr.

O p i s

(wraz z ryciną)

XIV.*) systemu elektromierza.

(Miernik watogodzin ze stałym polem magnetycznym.)

Do XIV. systemu elektromierzy należą te motorowe przyrządy pomiarowe, które rejestrują energię elektryczną, zużywaną w instalacjach o prądzie stałym, i posiadają stałe pole magnetyczne, w którym porusza się kotwica motorowa.

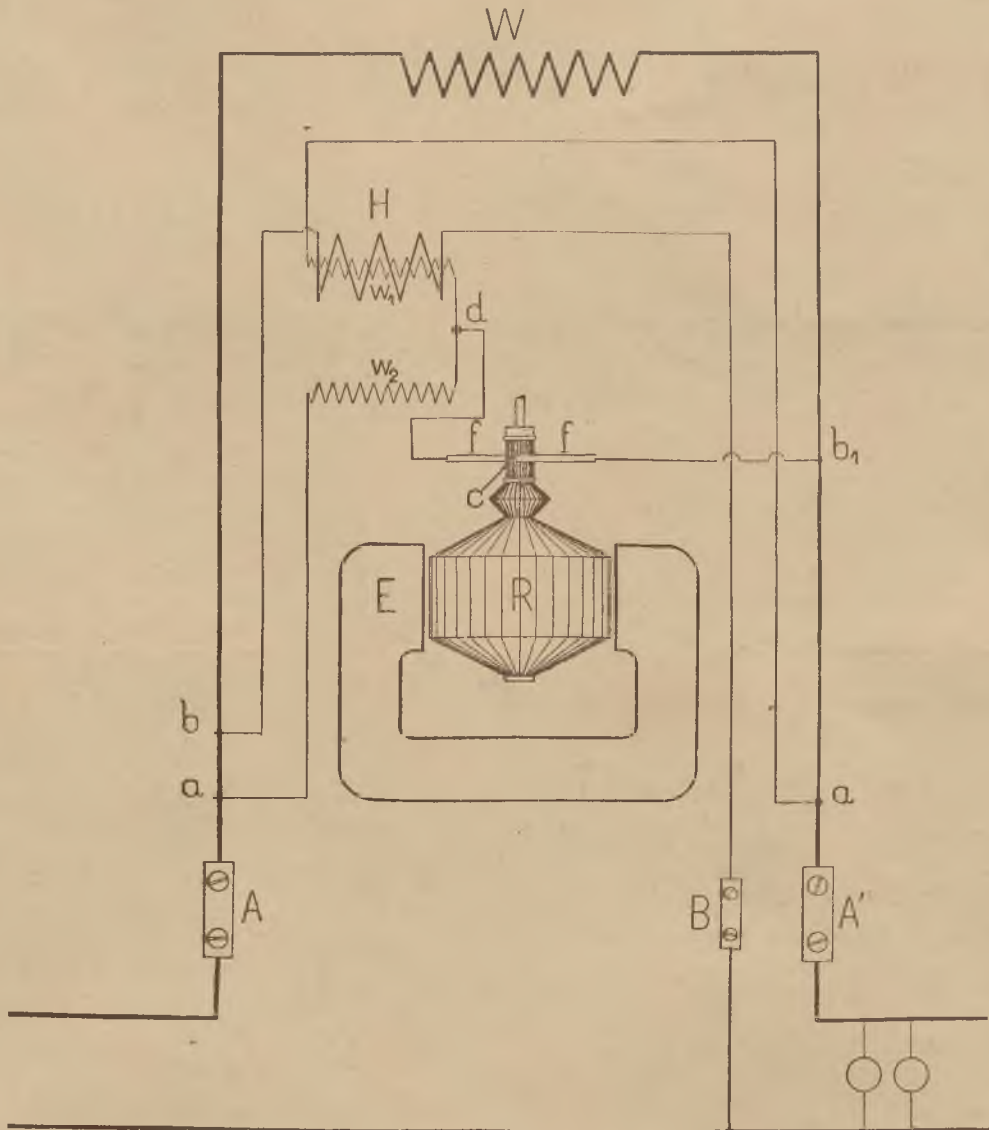
Umieszczona poniżej rycina przedstawia szematycznie konstrukcję tego systemu.

W rycinie tej przedstawia E magnes stały, R kotwicę, obracającą się w polu tego magnesu, a W opór, przez który przepływa prąd zużywany.

Jedna z dwóch szczotek f , ślizgających się na kotwicy kolektora, jest przy b_1 przyłączona do oporu W , a druga złączona z punktem rozgałęziania się d dwóch oporów w_1 i w_2 , umieszczonych równolegle do oporu W .

*) Porów. także Dz. u. p. Nr. 199 ex 1908.

XIV. system elektromierza.

Podczas gdy opór W składa się z przewodnika o nieznacznym współczynniku ciepłoty, mają opory w_1 i w_2 znaczny współczynnik ciepłoty. Jeden z tych oporów, a mianowicie opór w_1 , otacza ślimacz ogrzewalny H z nowego srebra, którego końce są połączone z napięciem w sieci, tak iż przez ślimacz ten przepływa prąd proporcjonalny do napięcia w sieci. Ten prąd napięciowy ogrzewa ślimacz ogrzewalny H i otoczony nim opór w_1 .

Wywołane przez to zmiany ciepłoty, względnie podwyższenia ciepłoty oporu w_1 powodują wskutek wysokiego współczynnika ciepłoty powiększenie oporu w_1 , tak iż spadek napięcia, wytworzony w oporze tym przez pewien dany prąd, wzrasta. Różnica napięcia między punktami rozgałęzienia d i b_1 zależy zatem nietylko od siły napięcia prądu roboczego, płynącego w oporze W , lecz także od napięcia w sieci. Przez odpowiednie ustosunkowanie oporów i odpowiedni wybór materiału oporowego osiąga się, iż różnica napięcia między punktami d i b_1 jest proporcjonalna do energii elektrycznej, zużytej w sieci.

W ogóle jednak będzie można osiągnąć tę proporcjonalność różnicy napięcia między punktami d i b_1 i zużyta energią jedynie dla małego zakresu napięcia i pod warunkiem, iż po każdej zmianie w napięciu wyczeka się nadejścia stanu zupełnego spoczynku.

Przyrządy liczące tego systemu są miernikami watogodzin.

Wiedeń, dnia 29. maja 1911.

C. k. Komisya główna miar i wag:

Lang wlr.

135.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 5. lipca 1911,

dotyczące zmiany terminów zapłaty podatku domowo-czynszowego w gminie miasta Bielsk.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 110, rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który według postanowień dotychczasowych miał być płacony w gminie miasta Bielsk w ratach miesięcznych, ma być uiszczany na przyszłość w tym okręgu poborczym w czterech równych ratach, zapadających z góry dnia 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października każdego roku.

Te same terminy zapłaty mają obowiązywać w myśl § 7. ustawy z dnia 9. lutego 1882,

Dz. u. p. Nr. 17, także dla pięcioprocentowego podatku od czystego dochodu z budynków, uwolnionych całkowicie albo częściowo od podatku domowo-czynszowego z tytułu prowadzenia budowy.

Rozporządzenie niniejsze zacznie obowiązywać z dniem 1. sierpnia 1911.

Meyer wlr.

136.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 10. lipca 1911,

dotyczące przedłużenia terminu zaopatrzenia okrętów pasażerskich, odbywających dalsze jazdy, w stacye telegrafów iskrowych.

Ustanowiony w rozporządzeniu Ministerstwa handlu z dnia 8. listopada 1910, Dz. u. p. Nr. 207, termin zaopatrzenia okrętów pasażerskich, odbywających dalsze jazdy, w stacye telegrafów iskrowych przedłuża się do dnia 26. maja 1912.

Mataja wlr.

137.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 10. lipca 1911,

dotyczące przekształcenia Urzędu celnego pobocznego II. klasy w Neuwelt na ekspozyturę celną.

Urząd celny poboczny II. klasy Neuwelt przekształcono na ekspozyturę Urzędu celnego głównego II. klasy w Trutnowie. W upoważnieniach tej władzy celnej nie zaszła przez to żadna zmiana.

Meyer wlr.

138.

Rozporządzenie Ministrów sprawiedliwości i skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 11. lipca 1911,

którem zmienia się i uzupełnia niektóre postanowienia instrukcyi dla Urzędu depozytowego cywilnosądowego w Tryeście.

§ 1.

Z powodu systemizowania posady drugiego oficyała Urzędu depozytowego w Tryeście uchyla się

§ 1. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. listopada 1903, Dz. u. p. Nr. 223, i postanawia:

I. Do oficyała starszego rangą należą czynności następujące:

1. wspólne zamykanie lokalu urzędowego, przeznaczzonego do bezpośredniego przechowywania kas, szaf i książek, wspólne zamykanie zasobów depozytowych i wszystkie inne obowiązki, nałożone w §§ 6. i 36. instrukcyi z dnia 20. listopada 1888, Dz. u. p. Nr. 177, na asystenta urzędu depozytowego;

2. prowadzenie szczegółowego dziennika poborów i sumarycznego dziennika wypłat (§ 14. wspomnianej instrukcyi);

3. likwidowanie (§ 39. wspomnianej instrukcyi);

4. wspólne podpisywanie czeków w obrocie przekazowym urzędu pocztowej kasy oszczędności i umieszczanie podpisu na przekazie pocztowym przy wydawaniu, które w myśl §§ 17. i 24. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 104, należało do asystenta urzędu depozytowego.

II. Oficyałowi młodszemu rangą przekazuje się:

1. prowadzenie protokołu czynności (§ 12. instrukcyi z roku 1888);

2. prowadzenie ksiąg głównych, i to zarówno kontowanie złożeń i wydań (§ 17. wspomnianej instrukcyi) jak i uskutecznianie uwag i wykresleń (§ 43. instrukcyi);

3. składanie sprawozdań o przeprowadzeniu czynności obrotowych.

III. Prowadzenie zapisków co do czynności obrotowych (§ 52. wspomnianej instrukcyi) przekazuje się asystentowi urzędu depozytowego.

§ 2.

W miejsce § 3., ustęp 2., instrukcyi z dnia 20. listopada 1888, Dz. u. p. Nr. 177, wchodzi postanowienia następujące:

Prezydent sądu krajowego winien co najmniej trzy razy w roku, przybrawszy jednego lub kilku urzędników departamentu rachunkowego przy sądzie krajowym wyższym, wyznaczonych przez prezydenta tegoż sądu, badać niespodzianie i dokładnie zapasy w gotówce, znajdujące się w urzędzie depozytowym cywilno-sądowym, na podstawie zamknięcia dzienników, oraz należyty stan większej ilości mas depozytowych, zarówno w buchalteryi jak i w przechowaniu. W tym celu winien prezydent sądu krajowego przeglądać także dokumenty poszczególnych stron (uchwały legitymujące itp.), a w danym razie

także odnośne akta sądowe i porównać je przy skontrolze z wpisani do ksiąg.

Prezydent sądu krajowego powinien skontrolować równocześnie także czynności urzędu depozytowego cywilno-sądowego w obrocie czekowym.

Jeżeli prezydent sądu krajowego dostrzeżł wadliwości, wówczas winien zarządzić zaraz środki, leżące w jego zakresie działania, i spowodować, co należy, pod względem wydania dalszych potrzebnych zarządzeń.

Spisany operat skontowy, w którym ma się uwidocznnić także znalezione zapasy w gotówce wraz z zapasem obligów salinarnych, oraz oznaczyć zbadane masy depozytowe i wymienić zarządzenia, wydane w myśl ustępu poprzedzającego, należy wraz z ewentualnymi sprawozdaniami usprawiedliwiającymi urzędu depozytowego cywilno-sądowego przedłożyć prezydentowi sądu krajowego wyższego celem zarządzenia zbadania go przez departament rachunkowy sądu krajowego wyższego.

Odnośne załatwienie należy udzielić prezydentowi sądu krajowego przy zwrocie operatu skontowego.

Co najmniej co trzy lata winien prezydent sądu krajowego, przybrawszy urzędników w sposób, przepisany co do skontra wyrzykowego, podjąć ogólne, niespodziane i dokładne skontro urzędu depozytowego cywilno-sądowego, połączone z zamknięciem wszystkich kont ksiąg głównych i szczegółowym badaniem całego stanu kasy. Przytem należy poddać szczegółowemu badaniu nie tylko obrót kasowy lecz także prowadzenie ksiąg i całą manipulację urzędową.

Za zezwoleniem prezydenta sądu krajowego wyższego można w miejsce prezydenta sądu krajowego poruczyć przeprowadzenie skontra innemu urzędnikowi sędziowskiemu, którego należy wymienić urzędowi depozytowemu cywilno-sądowemu.

§ 3.

§ 14., ustęp 3., instrukcyi ma w przyszłości opiewać:

„Na oba te dzienniki powinno się używać luźnych arkuszy, które po zamknięciu kasy w dniu 7., 14., 21. i ostatnim każdego miesiąca, a jeżeli na dni te przypada niedziela lub święto, w bezpośrednio poprzedzającym dniu powszednim należy zeszyć w ten sposób, iż przeciągnie się je nitką i zopatrzy pieczęcią urzędową urzędu depozytowego“.

W wierszu pierwszym ustępu 7., § 14. ma odpaść słowo „co tydzień“.

§ 4.

W ustępie 5. § 17. wspomnianej instrukcyi należy wstawić jako zdanie drugie:

„Przy kontowaniu złożzeń i uskuteczionych wydań należy podać artykuł dziennika.“

W ustępie 10. tegoż paragrafu mają odpaść słowa „dolożeniem artykułu dziennika i.“

Hochenburger wr.

Meyer wr.

139.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości i Ministra skarbu w porozumieniu z Kierownikiem Ministerstwa handlu i Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 12. lipca 1911

w przedmiocie zmiany niektórych postanowień rozporządzenia z dnia 21. czerwca 1893, Dz. u. p. Nr. 103, dotyczącego składania papierów wartościowych, które mają być oddawane do depozytu sądowego, w Banku austriacko-węgierskim.

§§ 3., 8., 16. i 19. rozporządzenia z dnia 21. czerwca 1893, Dz. u. p. Nr. 103, dotyczącego składania papierów wartościowych, które mają być oddawane do depozytu sądowego, w Banku austriacko-węgierskim, którego moc obowiązującą przedłużono rozporządzeniem z dnia 31. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 3 z roku 1899, na czas trwania obecnego przywileju bankowego, zmienia się w myśl § 27. rozporządzenia w porozumieniu z Radą generalną Banku austriacko-węgierskiego; postanowienia te mają w przyszłości opiewać następnie:

§ 3.

Papiery wartościowe, oddane Bankowi, będą przechowywane jako oddzielne depozyty i jako oddzielna własność poszczególnych, deponentów, względnie tych osób, dla których zostały złożone.

Austriackie papiery państwowe, nie podlegające losowaniu, może Bank przechowywać wspólnie, wymieniać na inne równorzędne lub przemieniać na papiery imienne; ma jednak obowiązek zwrócić po ukończeniu przechowywania papiery wartościowe tego samego rodzaju i w tej samej ilości sztuk, jaką złożono.

§ 8.

Do złożenia depozytu w Banku austriacko-węgierskim zamiast w sądzie potrzebne jest zezwolenie tego sądu, który według ogólnych postanowień ustawowych jest właściwy do przyjęcia odnośnego depozytu.

Przy załatwianiu podania o zezwolenie na złożenie depozytu w Banku należy rozważyć i wziąć za

podstawę orzeczenia pytanie, o ile złożenie takie w porównaniu ze złożeniem w sądzie przedstawia się stosownie do jakości danego wypadku jako korzystne dla stron lub odpowiadające celowi.

Oddział depozytowy Banku może odmówić przyjęcia depozytu, jeżeli okoliczności, wśród których złożenie ma nastąpić, uzasadniają obawę trudności w manipulacji albo zawikłań lub niebezpieczeństw przy zwrocie papierów.

Dla zapobieżenia późniejszemu odmówieniu przyjęcia depozytu, na którego złożenie sąd zezwolił, wolno w przypadkach wątpliwych postarać się naprzód o zgodę Oddziału depozytowego co do projektowanych warunków złożenia, a to bądź przez uzyskanie podpisu na podaniu, bądź też drogą zapytania, wystosowanego przez sąd do Oddziału tego przed załatwieniem podania.

Do złożenia papierów wartościowych na rzecz istniejącego już depozytu sądowego nie potrzeba poprzedniego zezwolenia sądu. O takim złożeniu dodatkowym winien Oddział depozytowy uwiadomić właściwy sąd w każdym wypadku z osobna. Sąd ten ma zbadać, czy złożenie jest dopuszczalne i czy odpowiada celowi. Jeżeli sąd nie zatwierdzi złożenia, winien zawiadomić o tem Oddział depozytowy i składającego i polecić temuż, aby złożony przedmiot podjął w ciągu terminu 14-dniowego, gdyż w przeciwnym razie będzie przedmiot ten zwrócony mu pocztą na jego niebezpieczeństwo i koszt.

§ 16.

Oddział depozytowy Banku austriacko-węgierskiego może rozporządzać depozytami, przyjętymi w zastępstwie sądu, tudzież pieniędzmi, wpływającymi przy ich zarządzie, jedynie stosownie do zarządzenia sądowego.

Interesa, połączone z odpowiednim zawiadaniem depozytu, może Oddział depozytowy przeprowadzać w porozumieniu ze stroną bez osobnego zezwolenia sądowego, jeżeli nie powstaje przez to zmniejszenie zasobu kapitałowego. Przytem należy uwzględniać przepisy ustawowe, istniejące co do korzystnego lokowania pieniędzy pupilów.

O uchwałach sądowych, obejmujących rozporządzenie depozytem, winien sąd uwiadomić Oddział depozytowy bezpośrednio.

Uchwały, zawierające takie zawiadomienie, ma sąd oznaczyć poniżej liczby czynności osobnymi numerami, biegnącymi w porządku arytmetycznym bez rozróżniania mas depozytowych i zaczynającymi się corocznie od 1, z dodaniem liter *B. D.* (Bank-deposit = Depozyt bankowy); uchwały te muszą być zawsze zaopatrzone prócz podpisu przełożonego

sądu, przewodniczącego senatu lub sędziego samostannego nadto pieczęcią urzędową sądu.

Dla ewidencji wspomnianych zawiadomień ma sąd prowadzić zapisck według wzoru *E*.

O skutecznieniu takich czynności, połączonych z zarządem, które podjęto bez poprzedniego zezwolenia sądowego, a które powodują zmianę w składzie depozytu, o wykonaniu dozwolonego sądownie wydania części składowych depozytu, przez które zasób kapitałowy ulega zmniejszeniu, tudzież o zupełnem zamknięciu pewnego konta depozytowego będzie Oddział depozytowy przesyłał sądowi uwiadomienia w każdym przypadku z osobna.

§ 19.

Każde wydanie papierów deponowanych, wliczając tu także kupony, winien odbiorca pokwitować Bankowi na przedłożonym kwicie depozytowym; pieniądze, wpływające przy zarządzie depozytu, będą jednak wydawane bez przedstawiania kwitu depozytowego, a to stosownie do polecenia sądu za czekiem, który ma opiewać na nazwisko odbiorcy

z dodatkiem „albo okazicielowi“, albo za pokwitowaniem albo przez przekazanie na konto żyrowe, istniejące w Banku austriacko-węgierskim, albo konto w urzędzie pocztowej kasy oszczędności albo przez przekaz płatniczy w obrocie przekazowym urzędu pocztowej kasy oszczędności.

Deponent, a względnie uprawniony do odbioru otrzyma w miarę potrzeby na każdorazowe żądanie za złożeniem należności stemplowej w kwocie 40 halerzy książeczkę czekową z 10 blankietami czekowymi. Tylko чеки, wygotowane na takich blankietach, będą po sprawdzeniu wypłacane. Odbiorca blankietów jest obowiązany przechowywać je starannie, a gdyby je utracił, donieść natychmiast Oddziałowi depozytowemu Banku o dostrzeżonej stracie pod własną odpowiedzialnością w celu zapobieżenia wypłatom do rąk osób nieuprawnionych.

Po zupełnem wydaniu depozytu odbiera Bank kwit depozytowy; blankiety czekowe, niezużyte aż do zamknięcia konta depozytowego, należy zwrócić Oddziałowi depozytowemu za ewentualnem wynagrodzeniem stempli.

Hochenburger wtr.

Meyer wtr.